

Գերաւմեծարուչեան բուժ յայտարարութիւն լիցի
Ողջունիւ հանդերձ

Անտանելի եղև յամենայնից կողմանց չափազանց ամբարտաւանութիւն անսօնի տպագրչին: Թողում ի բաց զվատթարագոյն տպագրումն ապականեալ, եղծեալ, և պըտղեալ: Այլ նաև ոչ գտանի կուտակ թղթոյ իմիք, որ ոչ ունիցի զքառասնաւոր զյիսնաւոր, և զհարիւրաւոր պակասութիւն թղթոց: Եւ այսու ամենայնիւ, ոչ աղաչանաց անսայ, և ոչ յանդիմանութեանց ունկն դնէ՝ յուսալով ի յայն թէ՛ միայն ինքն է տպագրիչ: Եւ լուեալ եմ խորհրդականապէս ի յւերայնոց ոմանց, թէ գերյարգութիւն քո խնդրեալ, և առեալ է զգրեանս քո ի նմանէ, իբր ոչ կամելով այսուհետև տպագրել անդ զգիրք ինչ (օչ թէ ճշմարիտ իցէր): Վասն որոյ՝ նոյն ամբարտաւանն առաջադրեալ է ինքեան գալ, և աղաչել գերյարգութեան քոյ որքան առ այս: Ուստի եթէ իցէ այնպէս և լուայ ի միոյն իւրայնոց՝ աղաչեմ ոչ թեթևապէս անցուցանել զայս նիւթ, ըստ ամենայնի նուաճելով զխտութիւնն պարանոցի նորին ի ներքոյ կանոնաւոր լծոյ իմիք. և կամ թէ ամենևին չքել զտպագրատունն զայն: Քանզի այնքան բռնացաւ ստահակութիւն նորին, որ անճարացեալ եմ, կամիմ թողուլ այժմ զտպագրումն կենդանեացին՝, թէև մնացեալ իցէ պակաս տասն թուղթ, զի եհան զիս՝ ի կէս աւուրց իմոց մախիչն այն: Եւ զորպէս գուն այսորիկ իրակութեան ծանուցես ինձ ի ձեռն յարգելի եղբօր իմիք. բաւ է:

1750 ի մայիսի 11
[Վենետիկ]

Նուստ ծառայ տեառն
Սարգիս վարդապետ (Սարաֆեան)
[Արքեպս. Կեսարիոյ Կապաղովկ.]

ՃԾԱ.

Այս թղթով Մելգոնեան Աբրահայր կը ներկայացնէ հրէութենէ քրիստոնէութեան դարձած ու Սարկաւագութեան բարձրացած երիտասարդ մը:

Աս Պատկերահան Յօհաննէս վասն յօհաննէ սարկաւագին
յանձնարարական

Ձողջոյն յիսուսաւանդ բազում սիրով մատուցանեմք ազնուական եղբայրութեան քում: Եւ յայտ առնեմք, զի որ զգիրս զայս մատուցանէ, որ բարեբարոյ ոմն սարկաւագ՝ յօհաննէս անուն: Սա լեալ է որդի եբրայեցւոյ միոյ մեծատան ի զմիւռնիայ քաղաքի: Եւ ի չափ հասակի ժամանելն իւրում գտեալ է ի մէջ գրեանց հօր իւրոյ զսուրբ աւետարան տեառն մերոյ յիսուսի, և ընթերցեալ զայն գաղտ, շնորհօք փրկչին և լուսով ողորմութեան նորա դարձեալ է ի հաւատս քրիստոսի: Եւ խոյս տուեալ յերեսաց հօր իւրոյ գնացեալ է յայլ քաղաք և յարեցեալ ի վարդապետ մի հայոց, գնացեալ է ընդ նմա ի սուրբ յէջմիածին, և անդ ուսեալ զամենայն հանգամանս հաւատոյ, մկրտեցեալ է. և յամս ինչ անդ կացեալ զձեռնադրութիւն ևս ընկալեալ է մինչև ցվեց աստիճանն: Ուր և զլեզուս մեր ևս բարեք ուսեալ է: Երևի ևս թէ հմուտ է եբրայական գրոց բարբառոյն յաճախ ընթերցման պարապելով ի մանկութենէ իւրմէ, աստուածաշունչ գրոց: Եւ յետոյ բարեք ճանաչելով զուղղափառութիւնն, խոստովանեալ է ուղղափառ կարգաւորի, և դիմեալ է գալ յարևմուտս և յատկապէս յայդ սուրբ քաղաքդ Հոմ: Ինքն է բարեբարոյ քաղցր, հեզ, և ուսումասէր ոմն:...

[Ստեփաննոս վարդապետ Աբրահայր]

Յամի 1750
ի մայիսի 16 [Վենետիկ]:

1. « Կենդանեաց գիրք »: